наша
свабода
3 ВЕРАСНЯ 2001 года • ПАНЯДЗЕЛАК
№95-С(182-С) ВЫДАЕЦЦА З 25 ЛЮТАГА 2000 ГОДА

Свабода, дабро, справядлівасць

Уладзімір Ганчарык заклікаў галасаваць толькі 9 верасня

Некалькі тысяч мінчукоў сабраліся 2 верасня на Кастрычніцкай плошчы ў Мінску, каб пазнаёміцца з адзіным кандыдатам у прэзідэнты ад шырокай грамадзянскай кааліцыі Уладзімірам Ганчарыкам. Хоць Кастрычніцкая плошча наўмысна цалкам была запоўненая палаткамі школьнага кірмашу, людзі размясціліся паміж Палацам Рэспублікі і Палацам культуры прафсаюзаў.

Уладзімір Ганчарык заклікаў прыходзіць на ўчасткі для галасавання і аддаваць свой голас за адзінага кандыдата толькі 9 верасня. Датэрміновае галасаванне, якое ўлады арганізуюць з 4 верасня, дае бязмежную прастору для фальсіфікацыяў. Ёсць усе шанцы перамагчы, але дзеля перамогі трэба прагаласаваць у дзень выбараў, 9 верасня.

Выступ Уладзіміра Ганчарыка вельмі прыязна ўспрыняты прысутнымі, якія часта скандзіравалі «Ганчарык! Ганчарык!». Кандыдат уразіў цудоўным валоданнем як беларускай, так і рускай мовай – гэты факт таксама станоўча ўспрынятым мінчукамі. Адзіны кандыдат расказаў пра найбольш прынцыповыя палажэнні сваёй перадвыбарнай платформы і адказаў на шматлікія пытанні ўдзельнікаў сустрэчы. Вось некаторыя выказванні па найбольш балючых праблемах, закранутых Уладзімірам Ганчарыкам.

Пра міліцыю. «Міліцыя ў нас будзе. Але будзе міліцыя, якая будзе паважаць закон, міліцыя, сама абароненая законам; але не ЗУБРанят будзе разганяць, не лістоўкі здзіраць – яна будзе абараняць грамадзянаў, іх кватэры, іх дачы, іх машыны і змагацца з бандытамі – гэта намнога цяжэй, чым разганяць пікеты і мітынгі. Гэтага не будзе».

Пра знешнюю палітыку: «Мы зробім усё, каб у нас было больш сяброў, а не ворагаў – як на Захадзе, так і на Усходзе. І мы зробім тое, што запісанае ў Канстытуцыі 1994 года і цяперашняй Канстытуцыі, мы не адступім ні на ёту ад запісанага: Беларусь – незалежная дзяржава – яна такою і будзе, запісана, што Беларусь – дэмакратычная сацыяльная прававая дзяржава – так і будзе».

Пра сапраўднасць дакументаў па знікненні палітычных апанентаў рэжыму: «Гэтая трагедыя звязаная з тым, што не проста зніклі людзі – зніклі вядомыя палітыкі, грамадскія дзеячы. Гэта Захаранка, гэта Ганчар, Красоўскі, многа няяснага з Завадскім, смерцю Майсені і Карпенкі. Многа пытанняў ёсць яшчэ да ўлады. Я вельмі хацеў бы памыліцца... Я зрабіў усё, што мог бы любы чалавек на маім месцы. Гэта сапраўдныя матэрыялы... Што ёсць рапарт Лапаціка – прызнаў ужо міністр унутраных справаў Навумаў; Алкаеў (начальнік СІЗА №1. – **Р.Б.**) пацвердзіў сваю інфармацыю – з ім была тэлефонная размова. Ёсць запіс інтэрв'ю здымачнай групе ГРТ Паўла Шарамета. На жаль, гэты запіс пасля асабістага ўмяшальніцтва Лукашэнкі тэлебачанне не паказала – яго паказваюць на Захадзе. Ёсць арыгінал журнала, па якім выдаваўся гэты расстрэльны пісталет. У гэтых матэрыялах названыя імёны: былога дзяржаўнага сакратара Савета бяспекі Шэймана, які аддаваў загады па захопе гэтых людзей, тых, хто садзейнічаў гэтаму – былога міністра ўнутраных справаў Сівакова – а гэта людзі, якія працавалі непасрэдна пад кіраўніцтвам Лукашэнкі, – і выканаўцы гэтага злачынства – Паўлічэнкі. Я прапаноўваў, я прасіў, патрабаваў і дагэтуль патрабую – спадзяюся, што і вы падтрымліваеце гэтае патрабаванне: улада павінна правесці, прычым пажадана да 9 верасня, расследаванне гэтых злачынстваў. А не капаць ямы там, дзе – ведаюць – няма зніклых людзей. З'яўляюцца новыя сведкі, факты... Гэта я не магу расцаніць інакш, як уладзе ёсць што хаваць. Улада – злачынная».

Пра адказнасць за фальсіфікацыі: «Я хачу папярэдзіць тых, хто збіраецца фальсіфікаваць выбары. Вам прыйдзецца адказваць па законе – а гэта да 5 гадоў зняволення. І тут ні ў кога не дрогне рука, каб падпісаць такое рашэнне (я маю на ўвазе суддзяў) – вы павінны ведаць, што іх таксама будзе выбіраць народ, а не прызначаць».

Пра прыватную ўласнасць на зямлю: «У нас і сёння часткова існуе прыватная ўласнасць на зямлю, і мы зробім усё, каб чалавек, які б хацеў працаваць, а галоўнае – умеў, мог ці ўзяць у арэнду, ці купіць зямлю. Але я не магу і не буду гарантаваць – усё будзе рабіцца ў рамках закона, і, канечне, абыякавага продажу зямлі не будзе».

Пра палітычных вязняў: «Усім рэпрэсіраваным па палітычных матывах мы адновім добрае імя і іхнія законныя правы. Гэта будзе зроблена».

Пра войска: «У нас будзе добрае мабільнае забяспечанае войска, будзе скарочаны тэрмін тэрміновай службы, будзе альтэрнатыўная служба. І паступова пяройдзем на прафесійнае войска».

Пра лёс Лукашэнкі пасля перамогі У.Ганчарыка: «Калі ён не мае дачынення да гэтых злачынстваў, ён будзе жыць па законах Беларусі. Забяспечана».

У падтрымку адзінага кандыдата і з крытыкай цяперашняй улады жорстка выступіў паэт-выгнаннік Уладзімір Някляеў. «Яшчэ два гады таму, калі я заявіў, што Лукашэнка болей не прэзідэнт, а дыктатар, які парушыў Канстытуцыю, захапіў уладу, са школаў пачалі забіраць мае кніжкі, з радыё і тэлебачання пачалі здымаць песні. Але я напісаў столькі, што зняць усе не змаглі.

Па нашым недаглядзе да ўлады прыйшоў Лукашэнка, і мы не ўступілі ў вольную сям'ю еўрапейскіх народаў, а ўступілі туды... не магу назваць гэтае слова – у балота, жабрацтва, галечу. Сем гадоў ва ўладзе Лукашэнка – дзеці, якія нарадзіліся ў 1994 годзе, сёння ўжо пайшлі ў школу. Гэта агромністы кавалак нашага жыцця, і калі азірнемся назад, што ўбачым: рэферэндумы нейкія, сходы, лыжныя паходы, лядовыя палацы, дзе гандлююць анучамі? Сённяшнія выбары падобныя на што заўгодна, толькі не на выбары. Гэта відавочная спроба Лукашэнкі, скарыстоўваючы ўсю сваю неабмежаваную ўладу, прызначыць зноў самога сябе на пасаду прэзідэнта Беларусі. Але яму гэта не ўдасца зрабіць, калі мы пойдзем выбіраць», – заявіў Уладзімір Някляеў.

Старшыня БНФ «Адраджэньне» Вінцук Вячорка гаварыў пра надзённае – матч зборных Беларусі і Украіны 1 верасня. «Учора на футбольным матчы ў некалькіх сектарах маладыя людзі з Маладога Фронту шчыра хацелі выказаць падтрымку сваёй камандзе сцягамі нашых старажытных колераў. Іх жорстка збілі. Іх вывалаклі са стадыёна, у аднаго з іх – Івана Тамашэвіча разбітая да крыві галава. Замест футбола быў пастаўлены садысцкі спектакль сіламі АМОНа і сумна вядомага СОБРа. Спектакль для аднаго гледача, таго гледача, які, відаць, і на футбол ходзіць не дзеля футбола, а дзеля гэтай сумнеўнай радасці, якую адчувалі рымскія садысты падчас гладыятарскіх баёў...».

«У нас ёсць пункт адліку – 9 верасня. Я вельмі прашу вас, вашых блізкіх і родных: парайцеся, з кім вы, бо мы галасуем не проста за сябе, мы галасуем за нашую будучыню, будучыню нашых дзяцей і ўнукаў. І правільны выбар – забяспечыць ім ужо з 10 верасня рух у бок нармальнага цывілізаванага справядлівага забяспечанага жыцця», – заклікаў мінчукоў Уладзімір Ганчарык.

Рыгор БУЯН

Калі нарадзіўся Лукашэнка?

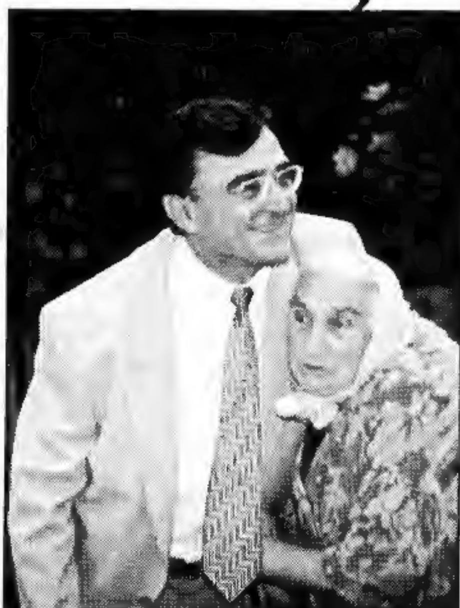
«На сустрэчы ў Расіі з ветэранамі вайны Аляксандр Рыгоравіч, паклаўшы руку на сэрца, томным голасам гаворыць: «Уважаемые ветераны! Я понимаю вашу боль: **мой отец также погиб в годы войны»**. Аляксандр Рыгоравіч нарадзіўся праз 9 гадоў, як закончылася вайна – доўга яго насіла маці, – распавёў 2 верасня на сустрэчы з выбаршчыкамі Мінска старшыня АГП Анатоль Лябедзька. – Як гавораць на Беларускім тэлебачанні, Аляксандр Рыгоравіч – самы просты і сціплы чалавек. І вось гэты сціплы просты чалавек прыходзіць у храм Божы на Пасху. Яго вітае паства: Хрыстос уваскрэс! Ён зноў, паклаўшы руку на сэрца, сціпла кажа: «Спасибо!». Нам кажуць на тэлебачанні, што ён самы лепшы сем'янін. Але ў гэтага праваслаўнага атэіста жонка ўжо сем гадоў, як дзекабрыстка, жыве недзе там, далёка ад Мінска. Нам кажуць, што Аляксандр Лукашэнка мае вялікі аўтарытэт у міжнароднай супольнасці. Але мы ўзгадваем, што за сем гадоў ён меў толькі адзін афіцыйны візіт у Францыю. У 96-м годзе французскі амбасадар гаварыў: мы зыходзім з канцэпцыі «моцны добры настаўнік – дрэнны вучань». Вось мы яго запросім у Парыж, дамо яму некалькі ўрокаў дэмакратыі – і ўсё зменіцца. Вяртаецца А.Р. *дахаты і кажа: «После наших бесед Жак Ширак сказал, что многое надо перенимать из опыта Беларуси!»*. Калі за сем гадоў кіраўнік дзяржавы толькі адзін раз выязджае ў Еўропу, то гэта не кіраўнік дзяржавы», – такую жорсткую характарыстыку дзеючаму кіраўніку дзяржавы даў давераная асоба адзінага кандыдата Анатоль Лябедзька.

Аддзел інфармацыі

Адзін з нас, такі, як мы

З жонкай

Шчаслівая сям'я

З мамой

Вечар ля вогнішча на радзіме

Кому пошли миллионы комиссионных?

Экс-председатель правления Национального банка Беларуси Тамара Винникова отвечает на вопросы о доходах и имуществе первого президента Беларуси Александра Лукашенко.

— Вышли интервью Ивана Титенкова, который прямо говорит, что за деньги известного предпринимателя Логвинца покупались костюмы для президента...

— А вы что-нибудь знаете об этих костюмах?

— Александр Григорьевич очень часто на закрытых совещаниях упрекал банкиров, имея в виду прежде всего нас с премьером Чигирем, в том, что банкиры получают непозволительно огромные доходы от своей деятельности и живут не по средствам. «А вот лично я живу за счет государства и могу купить себе один костюм за государственные деньги», — заявлял Лукашенко. У меня была возможность ему сказать, что его-то костюм французский и стоит очень дорого. На что он ответил, что этот костюм ему купил Иван всего лишь за 70 долларов, хотя он стоит 1.100 долларов. Мол, Ивану удалось договориться и сбить цену, потому что он покупал в частном магазине. Отсюда я знаю, что Иван Титенков действительно покупал ему одежду и обувь. И если сегодня Титенков с Логвинцом перечислят то, что они купили для Лукашенко, то, я думаю, он может попасть в очень сложную ситуацию. У Александра Григорьевича очень дорогие часы, очень дорогие запонки, очень дорогие галстуки. Я не думаю, что он купил их на свою зарплату. Когда уходил Билл Клинтон с поста президента США, он за свои подарки заплатил 200 тысяч долларов, забрал их и уехал. Что будет платить и за что Александр Григорьевич? Как он отобразит свои часы, которые у него на руке и стоят несколько тысяч долларов? Что это? Чей это подарок? Это ему подарок или государству? Это никак не регулируется.

— Но это подарки. А имущество у Лукашенко есть?

— Положение дел в нашем государстве сегодня таково, что многие чиновники имеют огромнейшие доходы. Неверно представление о том, что общество очень бедное и никаких денег в государстве нет. Лишь одна сделка, осуществленная фондом Махмуда Эсамбаева и фирмой «Торгэкспо», принесла 4,5 миллиарда долларов чистого дохода. Когда я принимала баланс Сберегательного банка, то 85 процентов валюты в банке не было. И до сих пор их найти не могут. То есть имеются огромнейшие деньги, но все эти деньги никогда не оформляются на зарубежных счетах на чьи-то фамилии. В крайнем случае это подставные фирмы, чье месторасположение можно отследить по вояжам чиновников высшего ранга. Чаще всего это Сан-Марино, где очень часто бывают чиновники, это Куба, это Объединенные Арабские Эмираты. Республика Беларусь или Александр Лукашенко ведь ни разу не предложили подписать соглашение с Америкой, Англией или Германией о том, чтобы в случае возбуждения уголовного дела они предоставляли все данные по вкладам и счетам. Почему нет такой инициативы? Потому что это невыгодно. Вся собственность, все вклады и счета — на подставных фирмах. Там очень трудно увидеть истинного владельца этих фирм.

— Негосударственная пресса Беларуси пишет, что может быть и перуанский след, и даже югославский...

— Я знаю, что в Югославии, до того, как там развернулись военные действия, хранились огромнейшие вклады на счетах фирм. Там хранились личные деньги многих чиновников. Но состоялась поездка в Белград на личном самолете президента, поехала очень большая команда — я писала об этом, — и эти деньги были оттуда вывезены в наличной форме. Я полагаю, что они и теперь в наличной форме хранятся в домашних сейфах.

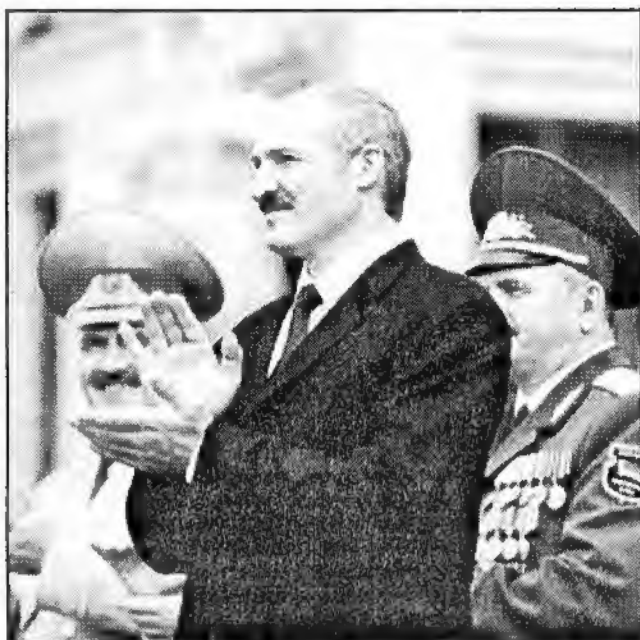
— Вы утверждаете, что часть этих денег — личные деньги Александра Лукашенко?

— Я бы сказала так: команды Александра Лукашенко. Потому что вы никогда не найдете ни одной бумаги и ни одного счета, оформленного лично на Лукашенко. Но давайте посмотрим — две фирмы провозили водку и получили 4 с половиной миллиарда долларов дохода. Александр Григорьевич сам лично делал исключение для них, чтобы они не платили налоги в казну государства. Он дал отсрочку по уплате, но ничего не уплачено и сегодня. Скажите, если он знает, что получена прибыль в 4 с половиной миллиарда, — он что, не знает, у кого эти деньги? И что он вот так просто согласился подарить эти деньги кому-то и никак не соприкоснулся лично с этим? Я, например, в это не верю.

— Что вы думаете о разоблачениях, сделанных бывшим управделами президента Иваном Титенковым?

— Я знаю, что Иван Иванович был очень четким исполнителем и волю президента всегда исполнял четко. Оставались ли у него лично деньги после выполнения команд — мне сказать трудно. Я могу, только исходя из своего собственного опыта, сказать. Как-то Лукашенко пригласил меня к себе и сказал, что надо поддержать футбольную команду «Динамо» — «нужно приблизительно 150 тысяч долларов, чтобы эта команда поднялась, и я прошу найти эти деньги». Он ведь не спрашивает, где можно найти эти деньги, у кого их можно взять. Естественно, мы «находили» эти деньги у предпринимателей и всегда отдавали их все по команде — куда и сколько. Я думаю, у Титенкова вряд ли что-то оставалось после выполнения таких команд Лукашенко. В тот промежуток времени, когда я работала с Лукашенко, у него был резервный фонд президента Республики Беларусь, который утверждался парламентом и составлял в то время приблизительно 361 миллиард рублей. Но никогда никто не оговаривал, сколько из этого фонда он может тратить на свои личные нужды и сколько на общественные. Для того чтобы понять, много это или мало, я скажу, что в тот год на культуру планировалось 294 миллиарда рублей, на пограничные войска всего государства — 271 миллиард, на содержание органов госбезопасности — 280... То есть у него сосредоточена огромнейшая сумма.

Агентство «Ю.С.Ньюс» (www.yusnews.com) из Лондона

Бюлетэняў будзе з лішкам

З мэтай фальсіфікацыі вынікаў выбараў «ужо надрукаваная дадатковая колькасць бюлетэняў». Такую заяву зрабіў кандыдат у прэзідэнты Беларусі Уладзімір Ганчарык 31 жніўня падчас выступлення па Беларускім радыё.

Паводле словаў Ганчарыка, цяперашняя ўлада лічыць сваім галоўным дасягненнем адсутнасць вайны. «Аднак вайна супраць свайго народа вядзецца ўжо даўно. Вайна — на парозе дома кожнай беларускай сям'і. Краіну ператварылі ў Брэсцкую крэпасць, якая абараняе на заходніх межах Расію. Першая прыкмета гэтай вайны — непрыкрытая хлусня свайму народу. Для аплаты перадвыбарнай кампаніі Лукашэнкі па сутнасці выстаўлены на продаж найбуйнейшыя беларускія прадпрыемствы — МАЗ, «Беларуськалій»... І няхай паспрабуюць сказаць, што гэта няпраўда. Ёсць запісы гэтых перамоваў, ёсць запісы гэтых дамоўленасцяў з расійскім крымінальным капіталам. Не пужайцеся, што Ганчарык Захаду прадасцца. Прадаліся ўжо іншыя — не Захаду, але ў гэтым няма адрознення. Капітал, тым больш крымінальны, усюды адзін», — заявіў кандыдат. На яго думку, «не дарэмна па Беларускім тэлебачанні ў падтрымку Лукашэнкі выступаюць вядомыя расійскія палітыкі». «Не ад вялікай любові да Аляксандра Рыгоравіча яны гэта робяць. Іншая ў іх любоў, бо яны і ёсць пакупнікі гэтых прадпрыемстваў. Гэта горкая праўда, якая ўтойваецца ад народа», — сказаў Ганчарык.

У сваім выступленні кандыдат прывёў звесткі, якія, як ён мяркуе, сведчаць пра страх улады перад народам. У прыватнасці, «для падраздзяленняў унутраных войскаў нядаўна закуплена больш за 2 тысячы новых камплектаў рыштунку, які выкарыстоўваецца для разгону мірных дэманстрацыяў і мітынгаў».

Дамітрый УЛАСАЎ

Как будут бороться с наблюдателями

В предвыборный штаб Владимира Гончарика обратился один из членов избирательной комиссии по Минской области. Он принес документ, свидетельствующий о том, что власти готовятся к фальсификации итогов голосования по выборам президента. Иначе, зачем понадобилось снабжать руководителей избирательных участков и комиссий инструкцией под красноречивым названием «О тактике нейтрализации деятельности «независимых наблюдателей»?

«В целях нейтрализации «независимых» наблюдателей и затруднения их деятельности использовать следующее:

• основные функции по оказанию противодействия «независимым» наблюдателям возложить на председателей избирательных комиссий всех уровней и лояльных к власти наблюдателей;

• противодействие оказывать не всем сразу «независимым» наблюдателям, а, в первую очередь, наиболее активным;

• председателям участковых избирательных комиссий определять места для «независимых» наблюдателей, не позволяющие вести полноценного наблюдения;

• наблюдателям от власти рекомендовать вступать в различного рода бытовые разговоры с «независимыми» наблюдателями, отвлекая их внимание от исполнения функциональных обязанностей и провоцируя на создание «препятствий в ходе голосования»;

• председателям избирательных комиссий необходимо не идти на поводу требований «независимых» наблюдателей;

• любые обращения «независимых» наблюдателей к председателям и членам избирательных комиссий трактовать как создание препятствий для работы последних с вытекающими отсюда последствиями;

• разговоры с избирателями трактовать как «давление» на них и повод для удаления наблюдателя с избирательного участка;

• не содействовать «независимым» наблюдателям в изготовлении копий протоколов участковых комиссий о результатах голосования. Они должны их изготавливать своими силами. В случае, если на участок будет доставлена копировальная техника для «независимых» наблюдателей - расценивать это как создание препятствий для работы комиссии;

• не информировать «независимых» наблюдателей о порядке работы избирательных комиссий;

• через председателей избирательных комиссий и лояльных к власти наблюдателей вводить в заблуждение «независимых» наблюдателей по поводу необходимости аккредитации на второй тур. Уходить от прямого ответа на вопрос о ее необходимости, затягивать время с его уточнением в ЦИК;

• через правоохранительные органы собирать сведения об участии наблюдателей в акциях оппозиции в период агитации. Активисты БХК обязательно будут участвовать в таких мероприятиях. В том случае, если они не обозначили себя на нем в качестве наблюдателя БХК (бэдж с указанием, что его владелец является наблюдателем от БХК и т.п.) - они являются просто участниками данной акции. При выявлении фактов такового участия -отстранять их от наблюдения.

Александр Григорьевич учится у Леонида Ильича

Александр Лукашенко, похоже, решил следовать примеру Брежнева, который, как известно, окончив войну полковником, за время своего правления обзавелся маршальским мундиром с несметным количеством наград. У Александра Григорьевича наград пока меньше. Зато мундир ничуть не хуже. В него он и облачился на оперативно-тактических учениях «Неман-2001».

Судя по фуражке, Лукашенко имеет воинское звание генерал армии. Но в белорусской армии такое звание не предусмотрено: «потолком» любого военачальника являются погоны генерал-полковника.

Хотя общественности известно, что г-н Лукашенко являлся всего лишь майором запаса. Впрочем, вполне возможно, что за время президентства звездочек на погонах прибавилось. Присвоить президенту воинское звание «подполковник» вполне мог назначаемый им же министр обороны, а остальные (полковник, генерал-майор, генерал-лейтенант и генерал-полковник) — он сам лично.

Однако Лукашенко, похоже, и этого мало. Поэтому кто-то посоветовал или он сам придумал себе довольно своеобразные погоны. По оформлению они очень схожи с маршальскими (наличие герба страны). Хотя не достает большой «звезды».

Так что остается только гадать, какое воинское звание на самом деле у Лукашенко. И даже умудренные опытом армейские офицеры затрудняются определить, кто ими командует: отставной майор или самозваный генерал маршал.

Пресс-центр Владимира Гончарика

Галоўны рэдактар
Павел ЖУК

© НАША СВАБОДА. Спасылка на газету НАША СВАБОДА абавязковая. Рэдакцыя можа не падзяляць меркаванні аўтараў, публікаваць артыкулы дзеля палемікі
Адрас: г.Мінск, пр-т газеты «Известия», 8-173. Пасведчанне аб рэгістрацыі № 1289. Выдаецца з 25 лютага 2000 г. Заснавальнік Зміцер Жук.
Выдавец — рэдакцыя газеты НАША СВАБОДА. E-mail: NPSvaboda@irex.minsk.by Нумар надрукаваны з дыяпазітываў у друкарні г.Смаленск.
Заказ № Нумар падпісаны ў друк 2/09/2001 (15:00) Наклад — 250.000